

πάντων τῶν ἔξισλαμισθέντων τσάμιδων, οἱ κάτοικοι Ἀρπίτσης εἶνε οἱ ἀγριώτεροι καὶ φυνατικώτεροι μουσουλμάνοι. Τόσον δὲ φυνατικοὶ ἀπὸ τῶν πρώτων ἡμερῶν ἀπέβησαν οὗτοι, ὥστε εἴχον καταστῆ τὸ φύσητρον τῶν περιοίκων, οἵτινες ὅπως σωθῶσι θὰ ἡκολούθουν καὶ οὗτοι τὸ παράδειγμά των. Συνέβη ὅμως γεγονός ἐξ ἐκείνων τὰ ὅποια ἡ διέπουσα τὰς τύχας τῆς ἀνθρωπότητος θεία πρόνοια ἀπολύει πρὸς παραδειγματισμὸν ἐπὶ τῆς γῆς.

Τὴν τεσσαρακοστὴν ἀκριβῶς ἡμέραν ἀπὸ τῆς ἐλεύσεώς του εἰς Ἀρπίτσαν ὁ Ταχήρ ἀγᾶς, ὡς μετωνομάσθη ὁ Παπαγέωργης, μετέβη εἰς τὸ ἄλωνιον του, ἔνθι ἀπὸ πρωίας οἱ ύπηρέται καὶ οἰκεῖοι του ἡλώνιζον τὸν σῖτον των. Ἐκεῖ ἐνῷ, ὕστερε τὴν πίστην δύο χριστιανῶν ἀλωνιστῶν, αἴφνης φοβερὰ δόνησις τοῦ ἑδάφους, ἔτρεψε πάντας εἰς φυγήν. Φωναὶ καὶ ἀλαλαγμοὶ ἡκούντο πανταχόθεν. Ὁ Ταχήρ ἀγᾶς κάτωχρος ἐκ τοῦ φόβου του ἔμεινε καθηλωμένος ἐπὶ τῆς θέσεώς του, ὅτε δευτέρα δόνησις ἴσχυροτέρα τῆς πρώτης ἐπιφέρει φοβερὰν καθίζησιν τοῦ ἑδάφους, τὸ ὅποιος παρέσυεν εἰς τὴν ἄβυσσον πάντας τοὺς ἐν τῷ ἀλωνίῳ ἀλωνίζοντας μετὰ τοῦ Ταχήρ ἀγᾶ ἔξερέσει μόνον τῶν δύο χριστιανῶν οἱ τινες ἐσώθησαν ὡς ἐκ θαύματος, τραπέντες εἰς φυγὴν μαχράν τοῦ ἀλωνίου, ἀμα τῷ πρώτῳ σεισμῷ. Ἐκτοτε τὸ βάραθρον τοῦτο ἐκλήθη τοῦ Παπᾶ τ' ἀλῶνι», καὶ ὡς τοιοῦτον εἶνε γνωστὸν μέχρι σήμερον

Ἡ τοιαύτη καταβαράθρωσις τοῦ ἀρνησιθρήσκου ιερέως, ἐθεωρήθη ὡς δικαία τιμωρία αὐτοῦ διὰ τὴν ἀπάρνησιν τῆς θρησκείας του, συνετέλεσε δὲ ὅσον οὐδεμίᾳ ἀλλη δύναμις, ὅπως ἀναχαιτίσῃ τὸν ἀθρόον ἔξισλαμισμὸν ὀλοκλήρων χωρίων. Καὶ ὅντως ἀπὸ τοῦ χρόνου τούτου ήτοι ἀπὸ τοῦ 1731 καὶ ἐντεῦθεν δὲν ὑπάρχει παράδειγμα ἔξισλαμισμοῦ ἀλλου χωρίου κατὰ τὰ μέρη ἐκεῖνα.

Αθῆναι, 1898.

ΒΑΣ. ΒΕΡΓΟΣ

Α Λ Η Θ Ε Ι Α Ι

Οἱ πλεῖστοι τῶν ἀνθρώπων λέγουσι τί θὰ ἔπραττον, ἐὰν εἴχον τοῦτο ἡ ἐκεῖνο ὀλίγοι ὅμως συλλογίζονται τί θὰ εἴχον, ὃν ἔπραττον τοῦτο ἡ ἐκεῖνο.

Οἱ ἔπαινο: διαφθείρουσι συνήθως τοὺς χαρακτῆρας, διὰ τοῦτο πρέπει νὰ γινώμεθα μὲν ἔξιοι τῶν ἔπαινων, ἀλλὰ νὰ μὴ ακούωμεν αὐτούς.